

Ce a fost, ce este și ce ar putea fi...

ZIUA RECUNOȘTINȚEI

Raportându-ne la tradițiile/cultura poporului român, constatăm existența zilelor în care cinstim sfinți și onomastici, Ziua eroilor, Ziua mamei, Ziua femeii și tot felul de alte sărbători, dar nu prea găsim o zi în care să promovăm ideea **legăturilor familiale**, a **respectului față de părinți**. Nuanțe cât se poate de tradiționaliste ar spune unii, dar și de necesară actualitate, manifestate prin **recunoștință față de cei mai în vârstă și, în același timp, pentru înțelegerea și acceptarea idealurilor și nevoilor tinerei generații**.

Societatea românească trece printr-o criza a valorilor menționate mai sus și poate că este benefic, astăzi, să avem și noi o **“zi a recunoștinței”**.

Ar putea fi o zi pentru noi toți, în care să evadăm din tumultul și stressul vieții cotidiene, să devenim mai apropiați sufletește de cei din familia noastră, de semenii noștri, de căminul în care ne ducem traiul...

Nu există cultură sau civilizație pe această planetă care să nu respecte **NATURA și cultul STRĂMOȘILOR**. Desigur ca și în cazul culturii cosmopolite a Statelor Unite nu putea să lipsească un astfel de gest/obicei de grațitudine .

Totul a început în 1620 când o corabie plină cu mai bine de 100 de “peregrini” a traversat Atlanticul pentru a se stabili în Noua Lume. Erau autoexilați ce încercau să scape de conflictele religioase specifice timpului. Pelerinii s-au stabilit în Plymouth Colony, un loc care în zilele de azi aparține statului Massachusetts.

Primele lor luni în Noua Lume au fost extrem de dificile, nu atât din cauza iernii aspre cât și din totala necunoaștere a posibilităților de supraviețuire. Jumatate dintre ei nu au mai ieșit din iarnă ...

În primavara următoare, însă, indienii Iroquezi i-au învățat cum să cultive recolte pe sol nefamiliar, cum să vâneze și să pescuiască, așa ca toamna a fost îmbelșugată și pentru coloniști. Pentru a-și arăta recunoștința față de cei cărora le datorau adaptarea, în toamna următoare pelerinii i-au invitat pe indieni la o masă comună.

În timp, alți coloniști din alte zone au preluat motivul sărbătorii recoltei de toamnă. Apoi, prin îmbogațirea cu alte conotații religioase și sociale, sărbătoarea a intrat în tradiția americană ca **Ziua Recunoștinței (The Thanksgiving Day)**. Asta ar fi povestea; poate istoricii știu mai bine ce s-a petrecut la Jamestown...

După ce Statele Unite și-au proclamat independența, Congresul a recomandat **„o zi anuală de recunoștință”** pentru a fi sărbătorită de întreaga națiune. George Washington a sugerat ziua de 26 Noiembrie, iar în 1863, după un lung și sângeros război civil, **Abraham Lincoln, a declarat ca “zi a recunoștinței” a patra zi de joi a lunii noiembrie, a fiecărui an.**

Tradiția mai cere ca în fiecare an Președintele Statelor Unite ale Americii să proclame Ziua Recunoștinței ca sărbătoare oficială, iar prin discursul său, să imprime sensul și motivele grațitudinii.

În ultimul secol, The Thanksgiving Day, care de mult nu mai aparține exclusiv poporului american, a devenit în primul rând o sărbătoare a căminului (Home, sweet home), a reunirii și a străngerii legăturilor de familie, a respectului pentru părinți și străbuni. Nu se “fac” festivisme; rugăsiunea se face în familie și se mănâncă curcan!

Dacă tot am importat Halloween și Valentin’s Day...

Vă mulțumim pentru atenția acordată, chiar și în aceste zile fierbinți ale unei societăți fracturate social și frământate politic. La concurență, o manifestare dedicată informării și/sau educației civice și ecologice are puține șanse pentru audiență și impact în fața opiniei publice și mai ales sprijin în rândul oamenilor de decizie.

Vom persista totuși în credința că administratorii ai vieții social-politice și ai mediului, personalități ale culturii, mediei, afacerilor sau serviciilor se vor alătura apelului și intențiilor noastre, atât de utopice în aceste vremuri și atât de utile în această vreme.

Vă invităm alături de noi și avem speranța că mediul, familia, cetățenii și Cetatea vor primi și girul „părinților patriei” Traian Băsescu, Emil Constantinescu și Ion Iliescu pe care îi rugăm să onoreze Ziua Recunoștinței, imprimând prin Mesajul lor sensul și motivele manifestărilor viitoarei ediției din 2007.

Asociația **ECOPOLIFE** mulțumește laureaților edițiilor festivalurilor ECOPOP și FAMILIE, CĂMIN, TRADIȚII, onorând Galele „Cântec de Pământ și Suflet” tradițional desfășurate pentru **Ziua Mondială a Pământului** sau **Ziua Recunoștinței** și care au „semnat moral” acest apel: **Nicu Covaci** (2000); **Mihai Cernea, Mircea Drăgan și Ovidiu Lipan** (2001); **Marcela Saftiuc, Mircea Florian și Johnny Răducanu** (2002); **Mircea Bodolan, Florin Chilian și Mircea Rusu** (2003); **Nicu Alifantis, Alexandru Andrieș și Victor Socaciu** (2004); **Teodora Enache, Dan Andrei Aldea și Doru Stănculescu** (2005); **Ada Milea, Grigore Leșe, Tudor Gheorghe și Ștefan Hrușcă** (2006).

La 18 decembrie 2006,

Alexandru Alin Gherghel, Director executiv ECOPOLIFE